

« هر جمعه، یک دقیقه با وحی: » (شماره: ۲۳)

آقا و خانم « مؤمن »، « نافرمانی »، « ممنوع. »

با اینکه غالب آیات قرآن بر « مختار بودن » و « مجبور نبودن » انسان، با صراحت « تأکید » دارند، اما خداوند، « جان و مال مردان و زنان مؤمن » را در إزاء بهشت « خریده » است:

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ ... (توبه/۱۱۱)

لذا مرد و زن مؤمنی که با عبارت: « اللهم لك لبيك »، « این معامله » را می‌پذیرند دیگر در هیچ بخش از زندگی نباید در مقابل حکم خدا و رهبر منصوب او خود را مختار بدانند و نباید به نظر خود عمل کنند: **وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ...** (أحزاب/۳۶) (و هیچ مرد و زن مؤمنی نباید وقتی خدا و سفیر او - در هر زمان - به کاری حکم کردند خود را مختار بدانند ... زیرا اگر « مرد و زن مؤمن » با « حکم خدا و سفیر او »، « مخالفت و نافرمانی » کند، در واقع راه زندگی خود را « گم » کرده و او قطعاً به هیچ سعادت نمی‌رسد:

« ... وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا » (أحزاب/۳۶)

(... و هر که خدا و سفیر او را نافرمانی کند، قطعاً دچار گمراهی شدید و آشکار شده است.)

پرسش اول:

چرا « غالب مردم »، « هشدار رهبر منصوب الهی » (در هر زمان) را نه تنها « باور نمی‌کنند » و از آنها « اطاعت نمی‌کنند » بلکه آنان را « دروغگو » نیز « می‌پندارند؟ »:

« ... وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ ... » (فاطر/۴) (آل عمران/۱۸۴)

احتمالاً علت این تکذیب اینست که غالب مردم، « ظاهربین » و « اسیر واقعیت‌های مادی » هستند و « غیب و وحی و ارتباط نامرئی رسول » را « نمی‌بینند » لذا اگر آنها با « تعقل » خود برای « فهم » « حقیقت و ماوراء ماده و عالم غیب »، « تلاش نکنند »، قطعاً نمی‌توانند « وجود خداوند و وحی و ادعای انبیاء و مرسلین » را « تصدیق » کنند. پس « ریشه تکذیب حق »، « عاقل نبودن » است.

پرسش دوم: « چرا اکثر مردم عاقل نیستند؟ »

زیرا « اکثر والدین »، « مانع تفکر و تعقل » فرزندانشان و « اکثر مردم »، « اسیر حواس و هوس » اند و « فانی بودن دنیا » را باور ندارد لذا با آن گول می‌خورند و مغرور می‌شوند و مقابل حق، تکبر می‌ورزند:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمُ بِاللَّهِ الْغُرُورُ. (فاطر/۵)